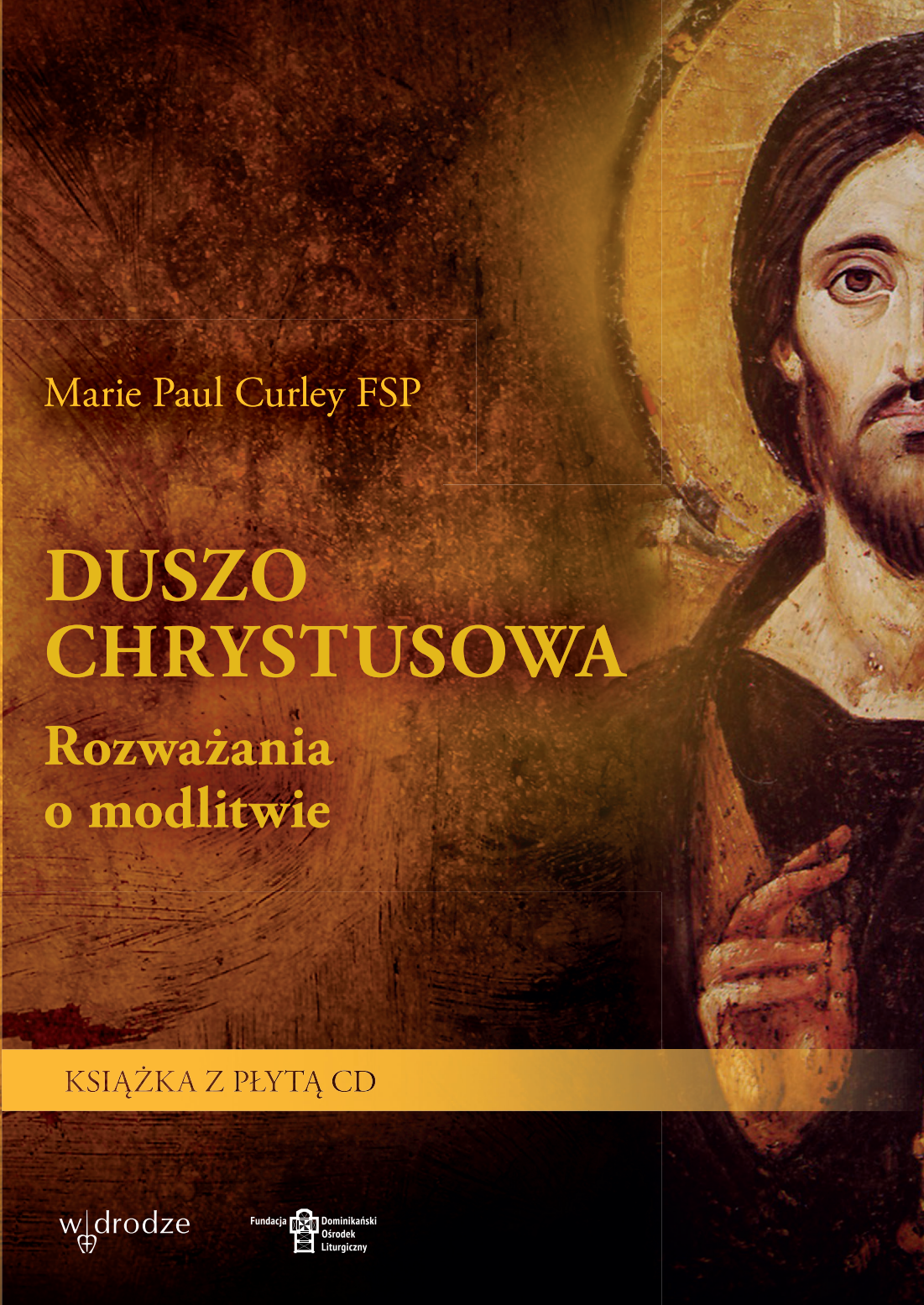

Marie Paul Curley FSP

DUSZO CHRYSTUSOWA

Rozważania
o modlitwie

KSIAŻKA Z PŁYTĄ CD

DUSZO CHRYSTUSOWA

**Rozważania
o modlitwie**

Marie Paul Curley FSP

DUSZO CHRYSTUSOWA

Rozważania o modlitwie

Przełożyła
Anna Wawrzyniak-Kędziołek

w|drodze

Fundacja Dominikański
Ośrodek
Liturgiczny

[Kup książkę](#)

Tytuł oryginału
Soul of Christ: Meditations on a Timeless Prayer

Copyright © 2014, Daughters of St. Paul
Published by Pauline Books & Media, 50 St. Paul's Avenue, Boston, MA
02130. All rights reserved.

© Copyright for the Polish edition by Wydawnictwo W drodze, 2017

Nagrania pieśni liturgicznych na płycie CD
© Copyright by Fundacja Dominikański Ośrodek Liturgiczny, 2017

Redaktor prowadzący: *Ewa Kubiak*

Redakcja: *Paulina Jeske-Choińska*

Korekta: *Agnieszka Czapczyk, Paulina Jeske-Choińska*

Redakcja techniczna: *Justyna Nowaczyk*

Projekt okładki i stron tytułowych: *Małgorzata Wiatr*

Fotografia na okładce
Chrystus Pantokrator – fragment ikony Chrystusa (VI w.) z klasztoru
św. Katarzyny na Synaju / Fotolia.com

ISBN 978-83-7906-179-2

Wydawnictwo Polskiej Prowincji Dominikanów W drodze sp. z o.o.

Wydanie I, 2017

ul. Kościuszki 99, 61-716 Poznań

tel. 61 852 39 62, faks 61 850 17 82

sprzedaz@wdrodze.pl www.wdrodze.pl

Fundacja Dominikański Ośrodek Liturgiczny

ul. Dominikańska 3/11, 31-043 Kraków

tel. 12 430 19 34

fundacja@liturgia.dominikanie.pl, www.liturgia.dominikanie.pl

Druk i oprawa: Drukarnia TECHNET

ul. Biskupińska 3A, 30-732 Kraków

Mojej matce,
Mary Teresie Curley,
która pokazała mi modlitwę *Anima Christi*,
wpoila miłość do Eucharystii
i pomogła mi wyruszyć ścieżką wiary.

*Mamo,
dziękuję Ci za niezliczone sposoby,
w jakie okazywałaś mi miłość,
wspierałaś mnie
i wypełniałaś moje życie radością.
Bez Ciebie
ta książka nigdy by nie powstała.*

DUSZO CHRYSZTUSOWA

(*Anima Christi*)

Duszo Chrystusowa, uświęć mnie.	<i>Anima Christi, sanctifica me.</i>
Ciało Chrystusowe, zbaw mnie.	<i>Corpus Christi, salva me.</i>
Krwi Chrystusowa, napój mnie.	<i>Sanguis Christi, inebria me.</i>
Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie.	<i>Aqua lateris Christi, lava me.</i>
Męko Chrystusowa, pokrzep mnie.	<i>Passio Christi, conforta me.</i>
O dobry Jezu, wysłuchaj mnie.	<i>O bone Iesu, exaudi me.</i>
W ranach swoich ukryj mnie.	<i>Intra tua vulnera absconde me.</i>

DUSZO CHRYSZTUSOWA

Nie dopuść mi oddalić się od Ciebie. *Ne permittas me separari a te.*

Od złego ducha broń mnie. *Ab hoste maligno defende me.*

W godzinę śmierci wezwij mnie. *In hora mortis meae voca me.*

I każ mi przyjść do siebie, *Et iube me venire ad te,*

abym z świętymi Twymi chwalił Cię *ut cum Sanctis tuis laudem te*

na wieki wieków. Amen. *in saecula saeculorum. Amen.*

ZAPROSZENIE

Modlitwa *Anima Christi* przez długi czas cieszyła się wśród katolików popularnością. Datuje się ją na wczesny wiek XIV, czyli na sto pięćdziesiąt lat przed tym, jak św. Ignacy zalecił jej odma-
wianie w *Ćwiczeniach duchownych*, tym samym nie pozwalając odejść tej pięknej modlitwie w zapomnienie.

Co stanowi o ciągłej popularności modlitwy *Duszo Chrystusowa*? Odczuwalne dzięki niej ciepło i zażyłość z Jezusem ułatwiają mi modlenie się, szczególnie kiedy jestem rozproszona lub pozbawiona emocji. Prowadzi mnie prosto w relację z Chrystusem. *Duszo Chrystusowa* nie jest jednak tylko głęboko osobista. Ta ponadczasowa modlitwa włącza nas również w wielkie tajemnice wiary w osobisty sposób, który zarówno przynosi nam pociechę, jak i rzuca nam wyzwanie. Kiedy modłę się „Ciało Chrystusowe, zbaw mnie”, czynię wyznanie wiary we wcielenie, w obecność Jezusa w Eucharystii, a także w tajemnicę naszego odkupienia. Bogactwo tej modlitwy jest warte głębszego po-

znania nie tylko z powodu jej historii i zaleceń świętych (m.in. św. Ignacego Loyoli, św. Piotra Fabera, bł. Jakuba Alberionego), ale także z powodu zawartych w niej solidnych fundamentów życia duchowego, które mogą wspierać nasz rozwój duchowy.

Odmawianie modlitwy *Duszo Chrystusowa* codziennie przez wiele lat do głębi ukształtowało moje życie modlitewne, pomagając mi:

- pielęgnować i podsycać osobistą relację z Chrystusem – relację bliską, duchowo zażyłą i taką, która przemienia mnie i moje relacje z innymi;
- modlić się całą sobą do Chrystusa, zarówno w Jego człowieczeństwie, jak i bóstwie;
- modlić się, rozważając wielkie tajemnice naszej wiary – wcielenie, misterium paschalne, Eucharystię i zbawczą miłość Chrystusa do nas – i włączając je przez to w swoje życie tu i teraz;
- zjednoczyć pragnienie mojego serca z pragnieniem Jezusa, bym mogła dostąpić przemiany i powtórzyć za św. Pawłem: „Dla mnie bowiem żyć – to Chrystus”.

Najbardziej pociągające wydaje mi się w tej modlitwie podstawowe założenie o zażyłości z Jezusem. Czasami uczniowie

Chrystusa mogą czynić wiarę zbyt formalną, rozumową lub zorientowaną na cel. Wiem, że sama wpadam w pułapkę zbyt-niego skupiania się na wierności doktrynie czy systemowi moralnemu. Być może dlatego, że radykalizm doktrynalny i przestrzeganie przykazań są w jakiś sposób mierzalne, odnajdujemy pokrzepienie w odwoływaniu się do nich jako „dowodów” naszej wierności Chrystusowi.

Zarówno dobra znajomość Credo, jak i życie przykazaniami są istotnymi aspektami naszej reakcji na słowo Chrystusa. Stanowią one część prawdy, jaką On przynosi, wyzwając nas od błędnego rozumowania i dylematów moralnych, które mogą przeszkadzać lub wręcz uniemożliwiać nam żywe spotkanie z Nim. Priorytetem dla ucznia Chrystusa jest jednak spotkanie Go – nieustające spotkanie z Synem Bożym, które przemienia całe nasze życie.

„Katolicyzm kawiarniany” rodzi się wtedy, gdy ludzie decydują się wierzyć i przestrzegać tylko tych nauk lub zasad moralnych, które wydają im się najbardziej atrakcyjne. Taka postawa to niepokojący symptom wiary, która nie została w pełni zintegrowana z życiem. Podczas prawdziwego spotkania z Chrystusem rozpoznajemy, że całe nasze życie ma być ukierunkowane na Niego, tak jak św. Paweł odkrył to na drodze do Damaszku. Kiedy naprawdę spotykamy Chrystusa, „katolicyzm kawiarniany” zaczyna tracić na atrakcyjności, ponieważ pierwszeństwo przejmuje wola Boża – wola Boża objawiona w słowie Bożym i nauczaniu Kościoła. Siłę do życia Bożą wolą odnajdujemy w naszej trwałej relacji z Jezusem.

Sednem chrześcijaństwa jest spotkanie Jezusa Chrystusa, apostołstwo Chrystusowe polega zaś na ciągłym wzrastaniu w jedności z Nim. Modlitwa *Duszo Chrystusowa* koncentruje się na życiu w głębszej jedności z Jezusem przez osobiste uczestnictwo w misterium paschalnym – cierpieniu Chrystusa, Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Zawarte w niej nagłące błagania przypominają nam o tym, że potrzebujemy Chrystusa i zbawienia, które On nam przynosi, a także, że nasza relacja nie jest jednowymiarowa.

Nawet gdy cierpię duchową suszę, modlitwa *Duszo Chrystusowa* przynosi mi osobistą łączność i „płynne przejście” w codzienne spotkanie z Jezusem. Kolejne prośby pomagają mi zachować w pamięci i przyjąć, że Jezus, który cierpiał i umarł za mnie, jest obecny, słucha mnie i chce przyciągnąć mnie do siebie. Pewność wyrażona w każdym wersecie przypomina mi, że Jezus chce pobłogosławić mnie owocami swego cierpienia, śmierci i zmartwychwstania, aby dotknąć, uzdrowić i zbawić mnie d z i ś. Moje błagania stają się dziękczynieniem wobec zmartwychwstałego Pana, który tak bardzo mnie kocha.

Siedmioletni Danny był dobrze przygotowany do przyjęcia pierwszej Komunii Świętej. Na jakiś tydzień przed wielkim dniem spytał swoją matkę chrzestną, czy dziennikarze telewizyjni zrobią z nim wywiad do wieczornych wiadomości.

– Dlaczego? – spytała matka chrzestna z zakłopotaniem. – Dlaczego mieliby tu przyjść dziennikarze?

– No przecież po raz pierwszy przyjmę Jezusa! – zachnął się chłopiec. – To najważniejszy dzień w moim życiu, póki nie wezmę ślubu!

Czasami dziecięca wiara pozwala nam widzieć jaśniej. Dany miał rację: Eucharystia to w istocie wielkie wydarzenie. Przyjęcie Eucharystii to najważniejsze zdarzenie dnia lub tygodnia, ponieważ to ona kształtuje całe nasze życie. Wspaniały dar, jaki ofiarowuje nam Jezus w Eucharystii – siebie samego – może całkowicie nas przemienić, jeśli pozwolimy Chrystusowi swobodnie zamieszkać i działać w nas.

Duszo Chrystusowa to doskonała modlitwa eucharystyczna wspierająca ową przemianę. Wedle tradycji modlitwę tę polecano odmawiać po Komunii Świętej, kiedy czasami łatwiej jest skupić się na relacji z Chrystusem.

Przemiana w Chrystusie stanowi klucz do modlitwy *Duszo Chrystusowa*. Jest nim także duchowość św. Pawła, opisana przez niego tymi słowami: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Gal 2,20)¹. Listy św. Pawła pełne są odniesień do życia w Chrystusie, wielu ludzi uważa jednak współ-

¹ Cytaty z Pisma Świętego za *Biblią Tysiąclecia Online*, Poznań 2003.

czeń jego pisma za nieprzystępne. Na początku XX wieku młody włoski kapłan, Jakub Alberione², poczuł, że to właśnie duchowości św. Pawła potrzebuje Kościół – ówczesnie, a także w przyszłym tysiącleciu. Ksiądz Alberione był nie tylko osobiście zainspirowany tym wybitnym świętym. Pawła ogłosił obrońcą, patronem i przewodnikiem dziesięciu instytutów Rodziny Świętego Pawła, której był założycielem, powierzając im zadanie bycia „żyjącym dziś św. Pawłem”. Tysiące członków Rodziny stara się dziś żyć duchem św. Pawła, który stał się natchnieniem dla bł. Jakuba Alberionego.

Błogosławiony Jakub rozwinął Pawłowy sposób życia w Chrystusie, skupiając się na słowach Jezusa wypowiedzianych podczas ostatniej wieczerzy: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem” (J 14,6). Przez zachęcanie Rodziny Świętego Pawła do życia Jezusem – naszą Drogą, Prawdą i Życiem bł. Jakub Alberione wskazuje nam konkretne i całościowe podejście do pojmowania świętości i „życia w Chrystusie” w codzienności:

- Jezus jest naszą Prawdą, która uświęca nasze myśli i obdarza wiarą, byśmy mogli myśleć jak Chrystus;
- Jezus jest naszą Drogą, naszym Wzorem, który zaprasza nas do pójścia z Nim i naśladowania Go w wypełnianiu

² Błogosławiony Jakub Alberione 1884–1971. Beatyfikowany 27 kwietnia 2003. Założyciel Rodziny św. Pawła, nazwany przez św. Jana Pawła II „pierwszym apostołem Nowej Ewangelizacji”. By dowiedzieć się więcej o jego życiu, zajrzyj do załącznika na s. 181.

woli Ojca. Jezus jako Droga daje nam siłę, by kochać innych – szczególnie tych „gorszych” – w każdej sytuacji;

- Jezus jest naszym Życiem, ofiarowując swoje życie za nas, pragnąc przyciągnąć nas zawsze mocniej w objęcia Boga, byśmy mogli kochać Sercem Chrystusowym.

Holistyczna duchowość bł. Jakuba Alberionego, którą zaczerpnął z Listów św. Pawła, zainspirowała mnie jako córkę Świętego Pawła³ i to za jego sprawą odmawiam modlitwę *Duszo Chrystusowa* codziennie. Myśli i spostrzeżenia bł. Jakuba Alberionego przewijają się przez te strony. W książce zawarłam także niektóre najpiękniejsze, osobiste modlitwy eucharystyczne błogosławionego Jakuba, po raz pierwszy tłumacząc je na język angielski⁴.

Mam nadzieję, że i dla ciebie *Duszo Chrystusowa* stanie się skarbem, który ubogaci twoją duchową podróż, rozwinie pełniejszą przemianę w Chrystusie i zrodzi większą radość z cudownego daru Świętej Eucharystii.

³ Autorka jest paulistką, członkinią zgromadzenia Sióstr Świętego Pawła, w języku angielskim (a także np. włoskim) zwanego Córkami Świętego Pawła (*The Daughters of St. Paul*).

⁴ Na polski przełożono niewielką część tekstów bł. Jakuba Alberionego, dostępne są one na stronie <http://www.paulus.org.pl>. Fragmenty zamieszczone w książce tłumaczyła Anna Wawrzyniak-Kędziołek.

SPIS TREŚCI

Duszo Chrystusowa (<i>Anima Christi</i>).....	7
Zaproszenie.....	9
Rozdział 1	
Duszo Chrystusowa, uświęć mnie.....	19
Rozdział 2	
Ciało Chrystusowe, zbaw mnie	35
Rozdział 3	
Ciało Chrystusowe, zbaw mnie (ciąg dalszy)	49
Rozdział 4	
Krwi Chrystusowa, napój mnie	63
Rozdział 5	
Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie	75
	191

SPIS TREŚCI

Rozdział 6	
Męko Chrystusowa, pokrzep mnie	89
Rozdział 7	
O dobry Jezu, wysłuchaj mnie	103
Rozdział 8	
W ranach swoich ukryj mnie	117
Rozdział 9	
Nie dopuść mi oddalić się od Ciebie.	131
Rozdział 10	
Od złego ducha broń mnie	143
Rozdział 11	
W godzinę śmierci wezwij mnie i każ mi przyjść do siebie	155
Rozdział 12	
Abym z świętymi Twymi chwalił Cię na wieki wieków. Amen	167
Załącznik	
Jak odprawiać paulińską godzinę adoracji?	181